

**Parlamentul României
Senat**

București, 30 martie 2018

OPINIA

SENATULUI ROMÂNIEI

referitoare la Propunerea de DIRECTIVĂ A CONSILIULUI de stabilire a unor dispoziții de consolidare a responsabilității fiscal-bugetare și a orientării bugetare pe termen mediu în statele membre

COM (2017) 824 final

Senatul României a examinat Propunerea de DIRECTIVĂ A CONSILIULUI de stabilire a unor dispoziții de consolidare a responsabilității fiscal-bugetare și a orientării bugetare pe termen mediu în statele membre – COM (2017) 824 final, conform art. 67, art. 148 paragrafele (2) și (3) și Protocolul nr. 2 anexat Tratatului de la Lisabona, de modificare a Tratatului privind Uniunea Europeană și a Tratatului de instituire a Comunității Europene, semnat la Lisabona la 13 decembrie 2007.

Având în vedere raportul Comisiei pentru Afaceri Europene din 22.03.2018, **Plenul Senatului**, în ședința din data de 28 martie 2018:

(1) Constată că Directiva propusă respectă parțial principiul subsidiarității în ceea ce privește coordonarea economică și guvernarea europeană, inclusiv responsabilitatea. Cu toate acestea, există semne de întrebare cu privire la baza legală a criteriilor cantitative, precum și a instituirii unor organisme independente.

(2) Consideră că obiectivele numerice pe termen mediu (MTO-s) afectează competența bugetară a statelor membre și a parlamentelor lor naționale. Principiul „*one-size-fits-all*” (același pentru toți) s-a dovedit în practică neviabil din punct de vedere economic, în contextul numeroaselor provocări cu care se confruntă Uniunea la ora actuală și a diferențelor de dezvoltare și potențial dintre statele membre.

(3) Notează că propunerea respectă principiul proporționalității sub aspectul formei juridice alese, directivă, dar sub aspectul conținutului fie depășește ceea ce este necesar pentru realizarea obiectivelor sale, fie este inadecvată.

(4) Constată că supozițiile TSCG – aplicarea austerității în domeniul public – drept soluție pentru dificultățile generate de criză și de construcția sistemului monetar au fost infirmate teoretic și practic.

(5) Notează că „organismele independente” care vor fi constituite, cu autonomie funcțională față de autoritățile bugetare ale statelor membre și care funcționează în temeiul unor dispoziții legale naționale, pentru a monitoriza și cere autorităților bugetare să activeze mecanismul de corecție, nu conferă nicio legitimitate din punct de vedere democratic și nicio garanție de responsabilitate mai mare decât organismele democratic alese/investite. Propunerea este și inoportună, în contextul acuzațiilor repetate privind funcționarea nedemocratică a instituțiilor europene; ea poate fi utilizată de curentele eurosceptice și populiste pentru amplificarea reacțiilor antieuropene.

Argumente suplimentare:

a) Contextul și învățămintele trase după 5 ani de aplicare a TSCG-ului duc la concluzii diferite. Austeritatea publică a întârziat ieșirea din recesiune. Criza economică a fost rezultatul și condiția unor acțiuni riscante din zona privată, nu a risipei cetățeanului de rând. Statele, în general, au intervenit utilizând bani și garanții publice pentru a salva sistemul financiar bancar; ele nu sunt cauza crizei și nu trebuie pedepsite pentru asta.

b) Teoretic, austeritatea s-a bazat pe o nepermisă exploatare la macroeconomie a analizei macroeconomice. La nivel macroeconomic, cheltuiala unui agent este venitul altuia. Limitarea cheltuielilor publice menține recesiunea sau o agravează, diminuând cererea.

c) Dezvoltarea serviciilor publice poate fi finanțată prin credit, de asemenea; deficitul în limite rezonabile nu este în sine rău, cum nu este nici bine. Depinde de obiectivele pentru care este utilizat și de eficiența și responsabilitatea realizării lor. Politica de austeritate promovată de anumite guvernări este în fapt o politică de menținere a status quo-ului: cei bogați rămân bogați, cei săraci, săraci, iar decalajele se conservă. Pe de altă parte, se reduce capacitatea statelor/ponderii sectorului public și, drept urmare, cantitatea și calitatea serviciilor publice, afectând direct cetățeanul și încrederea acestuia în instituții. Din aceste motive, austeritatea nu este o normă de comportament macroeconomic care să garanteze succesul dezvoltării unei societăți.

d) “Organismele independente” propuse pentru monitorizarea abaterilor fiscale sau a respectării normelor bugetare nu au capacitatea necesară de a asigura o viziune economică pe termen mediu și lung așa cum o au Parlamentele și Guvernele (responsabile de stabilirea obiectivelor de dezvoltare). Or, apare o contradicție atât timp cât gândirea „pe termen scurt” (short-term-ism-ul) a fost identificată de Comisia Europeană însăși drept una dintre cauzele crizei.

e) Se folosesc în continuare indicatori și concepte neclare sau care se bazează pe teorii economice discutabile sau demult infirmate – „deficit structural”, „rata naturală de șomaj” sau „curba Phillips”.

f) Propunerea nu ține cont de necesitatea reformei indicatorilor din PSC în două direcții – flexibilizarea aplicării în funcție de condițiile concrete și adăugarea unor indicatori precum balanța de plăți. Dezechilibrele macroeconomice sunt corelate cu excedentele/deficitele balanței de plăți într-o măsură mult mai mare decât cu deficitele bugetare.

p. Președintele Senatului

Adrian ȚUȚUIANU